

Sygn. akt II K 430/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2014r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Beata Chojnacka Kucharska

Protokolant Grzegorz Kosowski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Justyny Trybuchowskiej – Łysik

po rozpoznaniu w dniach: 11.06.2013r., 19.11.2013r., 17.12.2013r. i 21.01.2014r.

s p r a w y ***D. B.***

syna B. i B. zd. Ż.

urodzonego dnia (...) w J.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 13 listopada 2012r. w J. województwo (...) prowadził w ruchu lądowym samochód m-ki (...) nr rej. (...) pod wpływem środków odurzających, gdzie wynik badania krwi wskazał obecność amfetaminy w stężeniu 135 ng/ml i metamfetaminy w stężeniu 181 ng/ml;

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

2. w dniu 13 listopada 2012r. w J. działając wbrew ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał przy sobie środek odurzający w postaci amfetaminy w ilości 0,96 gr i metamfetaminy w ilości 0,05 gr, których to posiadanie jest zabronione, przy czym czynu tego dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 23.02.2007r. o sygnaturze akt III K 125/05 za umyślne przestępstwa podobne tj. o czyn z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i inne na łączną karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności objętego następnie wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 29.06.2009r. o sygnaturze akt III K 72/09 gdzie orzeczono wobec niego karę łączną 6 (sześciu) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresach od 12.09.05r. do 13.10.08r. i od 17.12.08r. do 17.09.12 r.

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. oskarżonego ***D. B.*** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178a § 1 k.k. i za to na mocy art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego ***D. B.*** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku;

III. na mocy art. 49 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego ***D. B.*** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Penitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 200 (dwustu) złotych;

IV. oskarżonego **D. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku, z tym że przyjmuje, iż oskarżony czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 23.02.2007r. sygn. akt III K 125/05, za przestępstwa z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 4 lat pozbawienia wolności, z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności, z art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności, z art. 61 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 6 lat pozbawienia wolności, następnie objętym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 29.06.2009r. sygn. akt III K 72/09 i którym wymierzono karę łączną 6 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności odbytą przez oskarżonego od dnia 12.09.2005r. do dnia 13.10.2008r. i od dnia 17.12.2008r. do dnia 17.09.2010r., tj. występku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na mocy art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego **D. B.** przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych szczegółowo w wykazie Drz I/571/12 i zarządza zniszczenie;

VI. na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego **D. B.** kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. na mocy art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego **D. B.** warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat;

VIII. na mocy art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii zobowiązuje oskarżonego **D. B.** do poddania się leczeniu odwykowemu od środków odurzających i substancji psychotropowych w podmiocie leczniczym w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej i oddaje go pod dozór kuratora sądowego;

IX. na mocy art. 63 § 2 k.k. zalicza oskarżonemu **D. B.** na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres zatrzymania w dniu 13.11.2012r., przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

X. na mocy art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26.08.1982r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. B. kwotę 588 zł. tytułem nieopłaconych kosztów obrony z urzędu oraz należny od tej kwoty podatek od towarów i usług w wysokości 135,24 zł;

XI. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego **D. B.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych ponad kwotę 600 zł.

UZASADNIENIE

W oparciu o całokształt materiału dowodowego zebrany w aktach sprawy i ujawniony w trakcie przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy z 12 na 13 listopada 2012r. oskarżony D. B. jechał samochodem marki F. (...) od ul. (...) w J. do miejsca zamieszkania na ul. (...). Jechał ze znajomą M. M.. Po drodze, na ulicy (...) został zatrzymany do rutynowej kontroli przez parol Policji. Oskarżony kierował samochodem pod wpływem środków odurzających. Wynik badania krwi wskazał obecność amfetaminy w stężeniu 135 ng/ml i metamfetaminy w stężeniu 181 ng/ml. W czasie kontroli oskarżonego ujawniono przy nim amfetaminę – 0,96 gr i metamfetaminę – 0,05 gr.

Dowód : - częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. B. k. 18v.-19, k. 57v. 58, k. 145 – 145v.,

- zeznania świadka P. B. k. 88v., k. 164
- zeznania świadka A. G. k. 28v., k. 88v.-89, k. 164-184v.,
- zeznania świadka M. M. k. 32v., k. 165v.,
- protokół przeszukania k. 3-5,
- protokół użycia wagi k. 8-9,
- protokół użycia testera narkotykowego k. 6-7,
- protokół pobrania krwi k. 48, k.
- opinia k. 4951, k. 54-55, k. 171-174,
- notatka urzędowa k. 1.

Oskarżony D. B. był uprzednio wielokrotnie karany. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 23.02.2007r. sygn. akt III K 125/05 za przestępstwa z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu na karę 4 lat pozbawienia wolności, z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wymierzono karę 3 lat pozbawienia wolności, z art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności, z art. 61 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i orzeczono karę łączną 6 lat pozbawienia wolności. Wyrok ten został objęty wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 29.06.2009r. sygn. akt III K 72/09 i wymierzono nim karę łączną 6 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności odbytą przez oskarżonego od dnia 12.09.2005r. do dnia 13.10.2008r. i od dnia 17.12.2008r. do dnia 17.09.2010r.

Oskarżony D. B. ma 51 lat. Z wykształcenia jest elektromechanikiem i pracuje w wyuczonym zawodzie w (...)w J.z dochodem około 1400 zł. miesięcznie.

Dowód : - dane osobowo – poznawcze oskarżonego k. 71,

- dane o karalności k. 60-61,
- odpisy wyroków k. 63, k. 64-66, k. 67, k. 68, k. 177.

Oskarżony D. B. składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym (k. 18v. - 19) przyznał się do posiadania substancji psychotropowych odnalezionych przy nim, nie przyznał się do czynu polegającego na kierowaniu samochodem pod wpływem środków odurzających. Oskarżony potwierdził fakt kontroli przeprowadzonej w nocy z 12 na 13 listopada 2012r. na ulicy (...), kiedy to został zatrzymany przez partol Policji podczas kierowania samochodem. Podał, że nie posiada prawa jazdy. Wyjaśnił, że miał przy sobie narkotyki – jedno zawiniątko to był proszek, drugie to kryształki amfetaminy. Nabył je tej samej nocy w J. od nieznanego mężczyzny, kupił je na własny użytek. Podał, że jest uzależniony choć nie jest czynnym narkomanem, narkotyki spożywa sporadycznie. Wyjaśnił, że gdy został zatrzymany przez Policjantów zjadł szybko część posiadanej amfetaminy. Zaprzeczył, by zażywał narkotyki przed kierowaniem samochodem.

Podczas kolejnych składanych wyjaśnień w postępowaniu przygotowawczym (k. 57v.-58) oskarżony przyznał się do popełnienia obu zarzucanych mu czynów. Wówczas zaproponowano mu karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności. Oskarżony nie zgodził się na zaproponowaną karę uznając, że jest zbyt surowa.

Składając wyjaśnienia przez Sądem (k. 145-145v.) oskarżony nie przyznał się do czynu polegającego na kierowaniu samochodem pod wpływem środków odurzających, przyznał się do posiadania substancji psychotropowych odnalezionych przy nim. Wyjaśnił, że został zatrzymany podczas kierowania samochodem. Policjanci kazali mu wysiąść z samochodu i zaczęli go przeszukiwać. Oskarżony miał przy sobie narkotyki. Obawiając się by nie znaleźli ich policjanci jedną z kuleczek – narkotyk włożył do ust i połknął. Wtedy policjanci rzucili się na niego próbując wymusić na nim wyplucie narkotyku jednak bezskutecznie. Policjanci odebrali mu drugą kulkę – narkotyk i jeszcze jedno zawiniątko. Oskarżony wyjaśnił następnie, że połknął amfetaminę i była to sypka substancja, proszek, który był zawinięty w folię – złotko. Podał, że połknął narkotyk wraz z opakowaniem – folią. Oskarżony wyjaśnił, że miał przy sobie 2 kulki amfetaminy – każda po 1 gramie i one były spakowane osobno, w dwa zawiniątko oraz miał przy sobie także metamfetaminę, którą sprzedający dał mu do spróbowania. Łącznie miał 3 pakuneczki. Podał też, że amfetamina połknięta przez niego była takiej samej konsystencji, jak zatrzymana przez Policję. Oskarżony zaprzeczył, by w ostatnim czasie zażywał narkotyki.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego D. B. zasługują w części na danie im wiary, a mianowicie w zakresie, w jakim podał, że popełnił oba zarzucane mu czyny, wskazał na kierowanie samochodem, zatrzymanie do kontroli przez Policję, przeszukanie oraz posiadanie przez niego substancji psychotropowych. Okoliczności dotyczące posiadania narkotyków i kierowania pojazdem zostały potwierdzone przez świadka M. M. i funkcjonariuszy Policji, którzy dokonywali wówczas kontroli oskarżonego P. B. i A. G.. O posiadaniu przez oskarżonego środków psychotropowych świadczą dowody w postaci protokołu użycia wagi, protokołu użycia testera narkotykowego i opinii z przeprowadzonych badań z zakresu chemii oraz notatki urzędowej, z których to dowodów wynika, że zatrzymane przy oskarżonym substancje to amfetamina – 0,96 gr i metamfetamina w ilości 0,05 gr. Tym samym powyższe dowody należało uznać za wiarygodne.

Jako niewiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego w których zaprzeczył, by kierował samochodem nie zażywając uprzednio substancji psychotropowych, a wyniki badań krwi wskazujące na to, że był pod działaniem narkotyków dowodzą wyłącznie tego, że wprawdzie zażył je lecz dopiero w chwili kontroli policyjnej, nie zaś wcześniej, przed podjęciem decyzji o kierowaniu samochodem. Oskarżony wskazał przy tym, że nie zażywał narkotyków co najmniej od kilku dni.

Jak wynika z protokołu użycia wagi, oskarżony posiadał przy sobie amfetaminę w postaci proszku – 0,96 gr oraz metamfetaminę w postaci kryształków 0,05 gr. Z wyjaśnień oskarżonego wynika jednoznacznie, że miał w obecności Policjantów zażyć substancję w postaci amfetaminy. Tym samym, skoro tej nocy kupował amfetaminę w ilości 2 gram, a jak dodatkowo wskazał, każdy gram amfetaminy został mu zapakowany oddzielnie, tak więc według jego twierdzeń musiał zażyć około 0,97 gr do 1 gr. amfetaminy. Tymczasem z opinii Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dr J. S. w K. (k. 49-51) wynika, że analiza krwi pobranej tej nocy od oskarżonego wskazuje na to, że we krwi oskarżonego była amfetamina w stężeniu 135 ng/ml oraz metamfetamina w stężeniu 181 ng/ml. Opinia ta jako że wydana została w oparciu o materiał dowodowy zebrany w sprawie przez podmiot dysponujący fachową wiedzą, jest opinią logiczną, zawierającą jasne i zrozumiałe wywody, nie zawierającą żadnych sprzeczności została oceniona jako rzetelna, a na jej podstawie można czynić ustalenia faktyczne. Wynik badań krwi oskarżonego, a zatem dowód w pełni obiektywny, pozostaje w oczywistej sprzeczności z jego wyjaśnieniami. Gdyby bowiem wyjaśnienia oskarżonego polegały na prawdzie, w jego krwi powinna znaleźć się wyłącznie amfetamina, nie zaś również metamfetamina. Obecność tych substancji we krwi dowodzi jednoznacznie przyjęciu przez oskarżonego środków zawierających te substancje. Stężenie tych substancji we krwi dowodzi ponadto, że zostały przyjęte w celu odurzenia. Tym samym metamfetamina musiała zostać przez oskarżonego zażyta przed kontrolą Policji, a co za tym idzie oskarżony kierował samochodem znajdując się pod jej wpływem. Oskarżony został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji o godzinie 03.10 (k. 2), natomiast pobrano od niego krew do badania o godzinie 4.18 (k. 48), a więc po około 1 godzinie od zatrzymania. Z uzupełniającej opinii wydanej przez Instytut Ekspertyz Sądowych im. Prof. dr J. S. w K. (k. 171-174) której treści także Sąd nie kwestionował nie znajdując ku temu żadnych podstaw, okres półtrwania amfetaminy, czyli okres w którym stężenie

amfetaminy we krwi zmniejszy się o połowę wynosi od 7 do 34 godziny, przeciętnie 12 godzin. Maksymalne stężenie tej substancji we krwi jest obserwowane po 2-3 godzinach od przyjęcia. Uwzględniając treść wyjaśnień oskarżonego w opinii wskazano, że stężenie amfetaminy we krwi, zważywszy na czas jej zażycia w odniesieniu do czasu pobrania krwi do badania musiałyby być znacznie niższe niż wynikające z badania. Świadczy o tym to, że musiał być to początkowy etap wchłaniania tej substancji. Przyjęcie przeciętnych dawek amfetaminy skutkuje poziomem stężeń rzędu 30-100 ng/ml. U oskarżonego stężenie wynosiło 135 ng/ml. To natomiast podważa wiarygodność twierdzeń oskarżonego, że zażył amfetaminę w obecności Policjantów i daje podstawy do ustalenia, że oskarżony zażył amfetaminę zanim został zatrzymany do kontroli drogowej. Opinia ta odnosi się także do wchłaniania metamfetaminy. Także i w tym przypadku odnosząc czas zatrzymania i pobrania krwi do badania do stężenia metamfetaminy we krwi, stężenie metamfetaminy, jeśli byłaby zażyta na około godzinę przez pobranie krwi, musiałyby odbiegać od wyniku badania i byłoby niższe z powodu etapu wchłaniania tej substancji. Opinia Instytutu podważa zatem wiarygodność wyjaśnień oskarżonego, w których wskazał na zażycie amfetaminy w chwili kontroli Policji. Logicznym wnioskiem jest więc, że oskarżony zażył amfetaminę i metamfetaminę przed kierowaniem samochodem. W kontekście powyższych rozważań jako zgodne z prawdą i szczerze należało uznać wyjaśnienia oskarżonego z postępowania przygotowawczego, w których przyznał się do obu zarzucanych mu czynów. Sąd uznał także za wiarygodne zeznania świadków funkcjonariuszy Policji oraz świadka M. M.. Opisałi oni przebieg kontroli oskarżonego w sposób spójny i konsekwentny wskazując także na zachowanie oskarżonego mające polegać na połknięciu, czy próbie połknięcia w trakcie kontroli jakiegoś przedmiotu. Funkcjonariusze Policji nie byli natomiast pewni, czy oskarżonemu udało się włożyć jakiś przedmiot do ust i połknąć go. Tego natomiast nie widziała świadek M. M. i znała tę relację wyłącznie od oskarżonego. Zważywszy na jednoznaczną treść opinii Instytutu, taką okoliczność należy wykluczyć.

W ocenie Sądu nie ma żadnych wątpliwości, że oskarżony D. B. w dniu 13.11.2012r. poprzez posiadanie amfetaminy i metamfetaminy o wadze odpowiednio: 0,96 gr i 0,05 gr swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Był on bowiem w pełni świadomy tego, że substancje, w których był posiadaniem to substancje, których posiadanie jest zabronione zgodnie z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Niewątpliwie też działał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w art. 64 § 1 kk. Był wcześniej karany wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 23.02.2007r. sygn. akt III K 125/05 za przestępstwa z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za które wymierzono oskarżonemu na karę 4 lat pozbawienia wolności, z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wymierzono karę 3 lat pozbawienia wolności, z art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności, z art. 61 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i orzeczono karę łączną 6 lat pozbawienia wolności. Wyrok ten został objęty wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 29.06.2009r. sygn. akt III K 72/09 i wymierzono nim karę łączną 6 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności odbytą przez oskarżonego od dnia 12.09.2005r. do dnia 13.10.2008r. i od dnia 17.12.2008r. do dnia 17.09.2010r.

Oskarżony w dniu 13.11.2012r. kierował samochodem po drodze publicznej, w ruchu lądowym będąc pod wpływem środków odurzających: amfetaminy w stężeniu 135 ng/ml i metamfetaminy w stężeniu 181 ng/ml. W znaczeniu tego przepisu należy szeroko rozumieć środki odurzające i określenie to obejmuje też substancje psychotropowe (podobnie: uchwała SN z dnia 27.02.2007r., sygn. akt I KZP 36/06, OSNKW 2007/3/21). Ponieważ ustawodawca nie posłużył się ostrym kryterium, co należy rozumieć poprzez prowadzenie pojazdu pod wpływem środków odurzających należy każdorazowo ustalić, czy środek ten miał realny wpływ na sprawność psychomotoryczną kierującego pojazdem w stopniu podobnym, jak w sytuacji znajdowania się w stanie nietrzeźwości. Stanem pod wpływem środka odurzającego jest taki stan, który wywołuje - w zakresie oddziaływania na ośrodkowy układ nerwowy, zwłaszcza zakłócenia czynności psychomotorycznych - takie same skutki jak spożycie alkoholu powodujące stan nietrzeźwości (podobnie: wyrok SN z dnia 07.02.2007r., sygn. akt V KK 128/06, LEX 257894). Zważywszy na duże stężenie metamfetaminy i amfetaminy we krwi oskarżonego należy stwierdzić, że substancje te wywołały zaburzenia psychosomatyczne porównywalne do tych, które występują podczas prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości o wartościach stężeń

alkoholu we krwi w granicach 0,8 – 1, 2 ‰. Wnioski takie wypływają niezbiec z Opinii Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dr J. S. w K. i zważywszy na wysokie kwalifikacje osób wydających opinię w imieniu Instytutu, doświadczenie i wiedzę Sąd nie znalazł podstaw, by wnioski te kwestionować. To natomiast jednoznacznie wskazuje na to, że oskarżony swym zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk.

Spoleczna szkodliwość zachowania oskarżonego co do obu czynów była znaczna. Oskarżony posiadał taką ilość substancji psychotropowych, która odpowiadała około 10 porcjom narkotyku. Nadto substancje te należą do substancji bardzo groźnych dla zdrowia i życia, silnie i szybko uzależniających. Stąd też Sąd nie znalazł podstaw, by czyn ten kwalifikować jako wypadek mniejszej wagi, nawet wobec ustalenia, że oskarżony środki te zakupił dla siebie, jako że jest uzależniony. Jak sam twierdził, jego uzależnienie nie jest na tyle silne, by nie mógł sam przez dłuższy okres powstrzymać się od zażywania narkotyków. Oskarżony nie tylko zakupił narkotyki ale także uzyskał do wypróbowania inny narkotyk, co świadczy o tym, że planował kupować od tej osoby narkotyki w przyszłości. Sąd oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu z art. 178a § 1 kk miał na uwadze to, że oskarżony przejechał dość długi odcinek drogi, przy czym jechał z pasażerem. Z pewnością jego zdolność postrzegania tego, co dzieje się na drodze poprzez wysokie stężenie narkotyków była znacznie ograniczona. Stwarzał zatem duże potencjalne ryzyko dla siebie i pasażera oraz innych uczestników ruchu drogowego, a oceny tej w istotny sposób nie może zmienić fakt, że jechał nocą. Wina umyślna i zamiar bezpośredni w zakresie obu czynów oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości. Oskarżony miał świadomość posiadania substancji psychotropowych, wiedział, że jest to zabronione. Wiedział też, że jest pod ich silnym działaniem gdy kierował samochodem, skoro wcześniej je zażył. Stopień winy oskarżonego, w okolicznościach tej sprawy, należy ocenić jako wysoki.

Kierując się dyrektywami sądowego wymiaru kary wskazanymi w art. 53 § 1 i 2 kk, zważywszy na stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu, stopień winy, okoliczności wskazane powyżej, a także jego uprzednią wielokrotną karalność, przebywanie przez długi czas w zakładzie karnym, chęć nabywania w przyszłości narkotyków, co wynika z kupowaniem ich także w celu wypróbowania, odpowiadanie w warunkach recydywy zwykłej co do jednego z czynów Sąd uznał, że kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone w dolnych granicach zagrożenia ustawowego spełnią cele kar w zakresie oddziaływania wychowawczego na oskarżonego oraz zapobiegną ponownemu wejściu w konflikt z prawem, a także uwzględniają potrzebę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wobec spełnienia przesłanki z art. 85 kk zaistniały podstawy do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności. Jako, że oba czyny godzą w inne dobro chronione prawem, mimo bliskości czasowej ich popełnienia Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania wobec oskarżonego przy wymiarze kary łącznej pełnej absorpcji orzekając karę łączną w wymiarze 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Popełnienie czynu z art. 178a § 1 kk wiąże się, zgodnie z treścią art. 42 § 2 kk, z czasową eliminacją oskarżonego z uczestniczenia w ruchu drogowym w charakterze kierowcy. Mając na względzie stosowanie przepisu art. 42 § 2 kk w sytuacjach, gdy sprawca popełnia przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji będąc pod wpływem środków odurzających Sąd uznał, że w sytuacji, gdy oskarżony będąc pod wpływem środków odurzających poruszał się pojazdem mechanicznym, koniecznym jest orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. W tym kontekście Sąd uznał, że spełni swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów w wymiarze 1 roku. Określony w taki sposób środek karny z ustaleniem w/w zakazu na okres 1 roku będzie z pewnością dolegliwy dla sprawcy, nie przekraczając jednocześnie stopnia winy oskarżonego; nadto odpowiada społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Sąd uznał, że okres ten, zważywszy na osobowość oskarżonego, warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia, jest wystarczający, a zarazem konieczny do wyeliminowania oskarżonego z ruchu drogowego jako kierowcę przez okres roku. Mając na uwadze treść art. 49 § 2 kk Sąd orzekł względem oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, Funduszu zajmującego się m.in pomocą osobom, które ucierpiały w wypadkach drogowych, świadczenie pieniężne w wysokości 200 zł.

Sąd uznał, iż mimo uprzedniej karalności oskarżonego wobec oskarżonego można postawić pozytywną prognozę kryminologiczną. Sąd miał bowiem na uwadze to, że przez długi okres czasu od ostatniego skazania oskarżony nie popadł w konflikt z prawem, a zatem oddziaływanie resocjalizacyjne na oskarżonego w warunkach izolacji więziennej

nie jest konieczne. Z uwagi natomiast na uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego, jego pobyt w zakładzie karnym Sąd ustalił długi okres próby wynoszący 5 uznając, że cele kary zostaną zrealizowane mimo orzeczenia kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Wobec tego, że oskarżony używa szkodliwie środków psychoaktywnych jak metamfetamina i amfetamina, jest od nich uzależniony i popełnił oba przestępstwa będąc pod działaniem substancji psychotropowych, Sąd zobligowany był treścią art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii do nałożenia na oskarżonego obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu od środków odurzających i substancji psychotropowych i oddał go pod dozór kuratora. Związek popełnionego przestępstwa z nałogowym używaniem środka odurzającego w rozumieniu przepisu art. 71 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zachodzi wtedy, gdy przestępstwo zostało popełnione pod wpływem środka odurzającego przez sprawcę dotkniętego nałogiem, jak i wtedy, gdy nałóg sprawcy przestępstwa był przyczyną jego popełnienia, a zatem w okolicznościach tej sprawy (tak: wyrok S.A. w Katowicach z dnia 28.02.2013r. , sygn. akt II AKa 560/12, LEX nr 1341985, Komentarz do Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii autorstwa K. Łuczar, Komentarz do Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii pod red. A. Ważnego).

Z uwagi na to, że uznano za dowody rzeczowe substancje psychotropowe stanowiące własność oskarżonego opisane szczegółowo w wykazie dowodów rzeczowych nr I/571/12 i dowody te przekazano do dyspozycji Sądu, orzekł przepadek dowodów rzeczowych na rzecz Skarbu Państwa w oparciu o treść art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Powołany przepis pozwala na orzeczenie przepadku środka odurzającego lub substancji psychotropowej w razie skazania za przestępstwo z art. 62 w/w ustawy, tym samym zaistniały podstawy do orzeczenia przepadku dowodu rzeczowego. W części dyspozytywnej orzeczenia o przepadku przedmiotów co do zasady nie należy wskazywać sposobu jego wykonania, gdyż jest to antycypacja postępowania wykonawczego w fazie jurysdykcyjnej (vide: wyrok SA w Lublinie z dnia 10 lipca 2001 r., II AKa 130/01, OSA 2001, z. 12, poz. 86, wyrok SA w Katowicach z dnia 19 grudnia 2002 r., II AKa 446/02, Prok. i Pr. 2003, nr 10, poz. 8). Stosuje się tu bowiem przepisy Kodeksu karnego wykonawczego, który reguluje sposób postępowania z dowodem rzeczowym, co do którego orzeczono przepadek. Inaczej natomiast rzecz się ma w sytuacji orzekania o dowodzie rzeczowym na podstawie Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Ar. 70 ust. 2 niniejszej ustawy reguluje te kwestie w sposób jednoznaczny pozwalając Sądowi przy orzeczeniu przepadku środka odurzającego, substancji psychotropowej orzec jednocześnie ich zniszczenie. Jest to przepis szczególny w stosunku do przepisów Kodeksu karnego wykonawczego, a tym samym orzeczenie zniszczenia środka odurzającego w wyroku jest dopuszczalne i w pełni uprawnione. Podobne stanowisko zostało wyrażone w Komentarzu do art. 70 Ustawy z dnia 29.07. 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii autorstwa K. Ł. i A. M..

Sąd w wyroku zawarł postanowienie o zaliczeniu okresu rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w sprawie w dniu 13.11.2012r. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Oskarżony korzystał z pomocy obrońcy ustanowionego z urzędu. Na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze w związku z § 14 ust. 2 pkt 3 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz ustanowionego oskarżonemu obrońcy z urzędu kwotę 588 zł. wobec złożonego w tym zakresie wniosku przez obrońcę, uwzględniając to, że obrońca został ustanowiony oskarżonemu w toku postępowania sądowego, a trybem wówczas właściwym do rozpoznania sprawy był tryb zwyczajny oraz uwzględniając udział obrońcy w trzech terminach rozprawy głównej. Obrońca oskarżonego wskazał, że koszty obrony nie zostały na jego rzecz uiszczone. Sąd zasądził także na rzecz obrońcy oskarżonego należny od tej kwoty podatek od towarów i usług w oparciu o § 2 ust. 3 w/w Rozporządzenia.

Z uwagi na wysokość uzyskiwanych przez oskarżonego miesięcznych dochodów na poziomie ok. 1400 zł., uwzględniając to, że nie ma nikogo na utrzymaniu, Sąd uznał, że oskarżony nie jest w stanie bez uszczerbku we własnym utrzymaniu ponieść w całości kosztów sądowych, stąd też zwolnił oskarżonego w części od ich ponoszenia ponad kwotę 600 zł., przejmując pozostałe koszty na rachunek Skarbu Państwa.